

всього 40 – 50%, при цьому більш як 90% її є фізично та морально зношеною, у зв'язку з чим збільшуються витрати аграрних підприємств на планові та позапланові ремонти технічного парку. Щорічні темпи вибуття сільгосптехніки значно перевищують обсяги її придбання, при цьому навантаження на кожен одиницю сільгосптехніки зростає. Річна потреба аграрного сектору в оновленні своєї технічної бази становить 22 млрд грн, що дає змогу говорити про значний потенціал розвитку даного сегменту ринку, а враховуючи негативну ситуацію з технічним забезпеченням сільського господарства, цілком природною може видатися тенденція щодо постійного зростання попиту на сільгосптехніку з боку вітчизняних споживачів. Проте, як видно з даних Міністерства аграрної політики, у 2007 р. українськими сільгоспвиробниками було придбано техніки на суму всього 8 млрд грн, що, в свою чергу, є свідченням їх низької платоспроможності [1].

1. *Машинобудування в Україні: тенденції, проблеми, перспективи* / Н.В. Тарасова, І.С. Калініченко, В.А. Романенко та ін.; Б.М. Данилишин (ред.); НАН України, Рада по вивченню продуктивних сил України. – Ніжин: Аспект-Поліграф, 2007. – 307 с.

2. *Сільське господарство України за 2006 рік: Статистичний збірник*. – К., 2007. – 368 с.

РОЗВИТОК АЛЬТЕРНАТИВНИХ ВИДІВ ТУРИЗМУ У ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Савич Катерина

Східноєвропейський національний університет
імені Лесі Українки, м. Луцьк

Актуальність дослідження. На даний момент спостерігається тенденція занепокоєння щодо впливу наслідків рекреаційної діяльності на довкілля. Тому саме розвиток екологічних (альтернативних) видів туризму є пріоритетними у будь-якому регіоні поширення масового туризму.

Мета дослідження – проаналізувати стан розвитку альтернативних видів туризму у Волинській області.

Існують різні підходи до визначення альтернативних видів туризму. У статті ми спиратимемось на визначення, подане Кравченко Н. О., згідно з яким, альтернативними видами туризму є ті види, які розвиваються на принципах екологізації[3].

Серед альтернативних видів туризму та території Волинської області найбільші перспективи мають: спортивно-оздоровчий туризм. Основними районами його поширення є природоохоронні території, зокрема національні парки. Розвивається екотуризм, зокрема природний та соціоекотуризм. Природний напрямок екологічного туризму розвивається у природоохоронних територіях Волинської області. Основними об'єктами соціоекотуризму можуть стати: меліоративні ділянки землі в Шацькому НПП, дамба у НПП «Прип'ять-Стохід» та терикони в Нововолинську; культурно-пізнавальний та науковий туризм. Зокрема, науково-природничий (НПП «Прип'ять-Стохід», Шацький НПП, полігон для практики студентів СНУ імені Лесі Українки поблизу с. Гаразджа Луцького р-ну); історико-археологічний(на всій території області); етнографічно-краєзнавчий та архітектурно-історичний (м. Луцьк, Горохівський, Володимир-Волинський та Ковельський р-ни); промисельний туризм (в тому числі фауністичний (основна частина мисливських угідь знаходиться в поліських районах і належить приписним мисливським господарствам); іхтіофауністичний (зокрема рибогосподарств Шацькому, Луцькому, Ківерцівському, Маневицькому р-нах); флористичний (Володимир-Волинський, Любомльський, Ковельський р-ни)); сільський туризм (Ковельський, Любомльський, Турійський, Ратнівський, Ківерцівський, Любешівський р-ни); релігійний туризм у області представлений сакральним туризмом (м. Луцьк, м. Володимир-Волинський, с. Зимне (Володимир-Волинський р-н), смт. Олика та с. Жидичин (Ківерцівський р-н), с. Низкиничі (Іваничівський р-н), с. Мильці (Старовижівський р-н), с. Вербка (Ковельський р-н), с. Світязь (Шацький р-н) та с. Новий Загорів (Локачинський р-н) та релігійно-архітектурним (м. Луцьк, Володимир-Волинський, Горохівський, Камінь-Каширський, Ківерцівський та Ковельський р-ни) [1; 2; 4].

Висновки. Поширення альтернативних видів туризму спостерігається на усій території Волинської області і представлений багатьма напрямками. Серед їх перспектив виділимо: можливість створення маршрутів з включенням територій сусідніх держав, залучення як внутрішніх, так і іноземних інвесторів до розбудови матеріальної бази із забезпечення розвитку альтернативних видів туризму, утворення інфраструктури туризму в зонах міжнародних і внутрішніх транспортних коридорів на території області та ін.

1.Бейдик О. О. Рекреаційні ресурси України: Навчальний

посібник / О. О. Бейдик. – К. : Альтерпрес, 2009. – 400 с.

2. Єрко І. В. Розвиток сільського туризму в Шацькому районі Волинської області / І. В. Єрко, Г. О. Кот // Матеріали ХХVI Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Вітчизняна наука на зламі епох: проблеми та перспективи розвитку»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2016. – Вип. 26. – С. 9–11.

3. Кравченко Н. О. Рекреаційне господарство Полісся: сучасний стан та перспективи розвитку [Текст] / Н. О.Кравченко. – Ніжин: МІЛАНК, 2007. – 172 с.

4. Черчик Л. М. Сучасний стан розвитку туристично-ререаційного комплексу Волинської області : Монографія / Л. М. Черчик, І. В. Єрко, Н. В. Коленда, О. В. Міщенко. – Луцьк : Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, 2014. – 154 с.

БУРЯКОЦУКРОВИЙ КОМПЛЕКС ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Саган Яна

Східноєвропейський національний
університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

Актуальність дослідження. Протягом останніх років бурякоцукровий комплекс зазнав значних деформацій і на сьогодні склалася кризова ситуація в цій галузі господарювання, яку слід відроджувати для формування та розвитку конкурентоспроможних внутрішнього та зовнішнього ринків цукру.

Мета роботи характеристика бурякоцукрового комплексу Волинської області.

У бурякоцукровому комплексі Волинні основними виробниками цукрових буряків є сільськогосподарські підприємства, які в середньому забезпечують 75,2% обсягів продукції буряківництва. У 2015 році цукрових буряків (фабричних) вирощено 420,2 тис. т, що менше у порівнянні до 2010 року на 43,4 тис. т (11,3 %). Такий спад можна характеризувати тим, що зменшились посівні площі на 5,0 тис. га. (30,7 %) та тим що економіка нашої країни перебуває в кризовому стані в даний період часу. Частка продукції буряківництва у виробництві продукції рослинництва всіх категорій господарств Волинської області 2015 року становила 27,8% (2010 року – 58,0%). Економічна криза призвела до глибокого занепаду буряківництва як